

ISO-BRITANNIAN
VAAHTERAN
RITARIKUNTA

SOTA KIROTTUJA
VASTAAN
TIETOKANSIO

HERRA OLKOON
KANSSAMME

JOHDANTO

Meidän vihollisillamme on monta nimeä. Itse ne kutsuvat itseään nosferatuiksi, kirjallisuus ja viihdeteollisuus nimittävät niitä vampyyreiksi, me kutsumme niitä myös Kirotuiksi tai saastuneiksi. Ne saalistavat ihmisiä ja käyttävät niiden verta ravinnokseen, eivätkä ne epäröi käydä taisteluun meitä vastaan mikäli vain pystyvät meidät löytämään. Samalla kun me etsimme ja tuhoamme niitä, ne pyrkivät lyömään takaisin kaikilla keinoilla, ja mielenvikaisen luonteensa sekä suuren voimansa takia ne ovat hyvin kykeneviä tähän. Jos ne tietäisivät, keitä me olemme, ne eivät lepäisi ennen kuin me kaikki makaisimme haudassa.

Tämän vuoksi me joudumme toimimaan salassa samaan tapaan kuin nekin, ja siksi myös tämän tekstin kirjoittajat tahtovat pysyä nimettöminä. Samaan tapaan sinunkin odotetaan ymmärtävän ja hyväksyvän salassapidon välttämättömyys. Ritarikunnan soturina sinä tunnet joukkuetoverisi ja luutnanttisi, sekä ehkä joitakin aseveljiäsi järjestömme muista haaroista. Et luultavasti tunne nimeltä tai ulkonäöltä aluepäällikköäsi, jolle luutnanttisi raportoi, etkä varmasti hänen esimestään tai vielä ylempiä tahoja. Tämä on valitettavaa mutta välttämätöntä. Jos tieto järjestömme organisoijista olisi helposti löydettävissä, Kirottut saisivat sen käsiinsä ja käyttäisivät sitä hyväkseen. Me emme voi ottaa tätä riskiä. Vihollisemme on liian helppoa soluttautua minne tahansa, saada luotetutkin ystävämme myrkyllisen vaikutusvaltansa alle tai tunkeutua panssaroitujen ovien läpi.

Tämän asiakirjan sisältö on luottamuksellista. Se tulee pitää poissa vääristä käsistä, mutta älä erehdy kuvittelemaan, etteivätkö Kirottujen järjestäytyneemmät yhteisöt jo tietäisi kaikkea tässä kerrottua. Todellisuudessa me tahdomme, ettei tämä asiakirja päädy yleisön tietoon, jottei meidän oma salassapysymisemme vaikeutuisi liiaksi. Jos olemassaolomme tiedetään yleisesti, on Kirottujen paljon helpompaa päästä meihin käsiksi.

Vihollisemme on pelottava, voimakas, ja rikkaruohon lailla hyvin vaikea kitkeä lopullisesti irti. Mutta me olemme järjestäytyneitä, niitä lukuisampia, ja toisin kuin ne, me voimme luottaa toisiimme. Niiden mielet ovat verenhimon sumentamat ja ne harvoin näkevät nykyhetkeä kauemmaksi. Vaikka ne ovatkin hyytäviä vastustajia, vaikka toisinaan tuntuu ettei niitä voi millään pysäyttää, ovat ne kahleissa pimeyteen ja janoonsa. Hyödyntämällä näitä heikkouksia me voimme taistella niitä vastaan.

Herra olkoon kanssamme.

NOSFERATUT

FYSIOLOGIA

Nosferatismi on sairaus, johon ei ole lääkettä. Se tarttuu ainoastaan ihmisiin ja ainoastaan tietoisien tartuttamisen tuloksena. Nosferatu voi saastuttaa puhtaan ihmisen juomalla tästä verta ja sitten altistamalla tämän omille kehonnesteilleen. Nosferatulta kuluu noin tunnin verran saastuttaa toinen. Tämän tunnin jälkeen tartunta on peruuttamaton ja kuolema ainoa ulospääsy.

Saastuminen alkaa yhden tai kahden vuorokauden mittaisella tajuttomuudella, jonka aikana saastuneen keho alkaa muuttua. Hänen lihastensa surkastuminen alkaa ja hänen ruuansulatuskanavansa kuihtuu lähes kokonaan. Tajuttomuudesta heräävä vastaluotu

nosferatu kärsii muutamien seuraavien päivien ajan ravistelevista muutoksista, samalla kun hänen verenjanonsa alkaa ja hän tulee alttiiksi auringonvalolle. Vuorokautta muutoksen jälkeen vastaluotu nosferatu ei enää kestä aurinkoa juuri lainkaan, ja noin viikko muutoksen jälkeen auringonvalolle altistettava nosferatu menehtyy alle minuutissa. Sen energiavaippa (ks. alla) ei suojaa sitä auringonvalolta, eikä alla oleva raunioitunut keho omista minkäänlaista suojaa ultraviolettisäteilyä vastaan.

Saastuneen keho muuttuu viikossa laihaksi, hauraaksi ja surkastuneeksi raunioksi. Sen paino putoaa pariinkymmeneen kiloon luiden ja lihasten rappeutuessa ja ruuansulatuselimistön tuhoutuessa lähes täysin. Jäljelle jäävä *homonoculus* kykenee käyttämään ravinnokseen lähes yksinomaan verta, sokeria ja nesteitä; kiinteämpi ravinto on sille yleensä joko kivuliasta tai jopa vahingollista. Sen pienestä massasta johtuen alkoholi, kofeiini, sokeri ja monet huumaavat aineet vaikuttavat siihen hyvin voimakkaasti.

Nosferatun on nautittava kahdesta viiteen litraa verta viikossa, ja tämän veren on oltava tuoretta sekä mieluiten peräisin ihmisestä. Aiempi ihmisen elimistö ei kykene hyödyntämään vierasta verta yhtä tehokkaasti, ja vastaavasti jo hyytymään päässyt veri ei sisällä kaikkia nosferatun tarvitsemia ravinteita.

Verta nosferatu hankkii pääasiallisesti juomalla sitä elävistä ihmisistä. Se puree ihmistä valtimon tai muun suuren verisuonen alueelle, ja juo kunnes tulee kylläiseksi tai kunnes ihminen menehtyy. Juominen ei välttämättä tapa uhria, ainakaan heti, mutta sillä on huomattavia sivuvaikutuksia, muitakin kuin verenhukasta johtuvia. Näitä selitetään tuonnempana. Kun nosferatu lopettaa juomisen, se sulkee tekemänsä haavan syljellään, joka toimii hyvin voimakkaana koagulanttina. Ihmiseen, josta nosferatu on juonut, jää harvoin ilmeisiä ulkoisia jälkiä.

Ravintotottumuksistaan johtuen nosferatut tulevat usein kantajiksi veren mukana leviävillä sairauksilla, kuten HI-virukselle tai B-hepatiitille. Varsin harvoin nosferatut itse ovat erityisen alttiita näille taudeille; esimerkiksi AIDS ei tunnu aktiivisenakaan haittaavan sitä kantavaa nosferatua millään tavoin. Nosferatun uhrin sitä vastoin saavat helposti tartunnan.

ENERGIAVAIPPA

Nosferatun kehollinen rappio ei kuitenkaan ole helppo havaita. Varsinaisen kehon ympärille kehittyvä energiavaippa, tuntemattomalla tavalla ylläpidetty voimakilpi, joka näyttää tavallisen ihmisen ruumiilta, mutta ei muistuta sitä oikeastaan millään tavoin. Tämä energiakenttä suojaa tehokkaasti nosferatun haurasta todellista olomuotoa vauriolta, ja vahvistaa heiveröisen lihaksiston liikkeitä inhimilliselle tasolle.

Nosferatun energiakentän voimanlähde on veri. Samalla kun nosferatun rapistunut keho pitää kiinni elämänsä rippeistä veren avulla, se käyttää tästä saamaansa energiaa ylläpitääkseen ympärillään suojaavaa vaippaa. Menetelmää tämän takana ei tunneta lainkaan.

Tavallisesti nosferatu käyttää vaippaansa tukemaan kehoaan ja antamaan itselleen inhimillisen ulkoasun. Se voi ylläpitää tällaista valeasua päiväkausia melko vähäisellä energiankulutuksella. Energiakenttä tulee kuitenkin eniten käyttöön vaaratilanteessa, jossa nosferatu alkaa käyttää sitä suuremmalla teholla.

Lyhyen aikaa - useimmissa tapauksissa alle minuutin - nosferatu voi pitää energiavaippaansa yliteholla, ja saada tällä tavoin käytännössä yliluonnollisen voimakkuuden sekä nopeuden. Kun nämä piirteet yhdistetään energiavaipan suomaan huomattavaan vaurionsietokykyyn, tulee kiihtyneestä nosferatusta lyhyeksi aikaa äärimmäisen vaarallinen tappokone. Raivostuneelle nosferatulle on mahdollista nujertaa lähitaistelussa viisi miestä, hypätä kymmeniä metrejä tai kynsiä tiensä betoniseinän läpi. Energiavaipan suoman voiman rajat ovat nosferatuille hyvin yksilökohtaisia. Jotkut nosferatut eivät ylitä voimissaan inhimillisiä rajoja, mutta toiset kykenevät hajottamaan metallisia turvaovia miltei paljain käsin. Nosferatun voimakkuus näyttää olevan sidoksissa sen raivokkuuteen: mitä epäinhimillisempi ja mielenvikaisempi nosferatu on, sitä voimakkaampi se on.

Täydellä teholla nosferatu jaksaa toimia vain lyhyen aikaa, ja tämän jälkeen se on luultavasti hyvin heikko ja haavoittuvainen. Kiihtymisen jälkeen nosferatu pyrkii nopeasti juomaan vahvistaakseen itseään.

HYPNOOSI

Energiavaippaansa käyttämällä nosferatu pystyy vaikuttamaan mieliin ympärillään ja aiheuttamaan niille haluamiaan tunnetiloja. Tarkkaa menetelmää ei tunneta, mutta vaikutukset ovat hyvin selkeitä.

Helpointa nosferatun on luoda pelkoa, mutta monet kykenevät myös käyttämään hypnoottista kykyään saadakseen ihmiset pitämään itsestään ja luottamaan itseensä. Ensimmäistä kykyä nosferatu käyttää enimmäkseen taistellessaan, jälkimmäistä pyrkiessään etsimään helppoa saalista. Nosferatujen hypnoottiset kyvyt ovat varsin yksilöllisiä, ja useimmiten opittuja. Jokainen nosferatu osaa aiheuttaa pelon ja epävarmuuden tunnetta, mutta muut tunteet ovat koko lailla vaikeampia niille. Useimmiten niiden tunnemanipulaatio ei ole kovin voimakasta, ja toimii parhaiten vahvistaessaan jo olemassa olevia mielialoja ja tunnetiloja.

Hypnoosi toimii vahvimmin nosferatun juodessa. Tällöin uhrin mieleen kohdistuu hyvin voimakas paine, joka yleensä saa tämän kokemaan juomisen ekstaattisen miellyttävänä kokemuksena, ja jää välittömästi sen jälkeen lähes hurmokselliseen tilaan. Melko pian tämä vaihtuu syväksi masennukseksi ja itsetuhoisuudeksi, jota uhri tahtoo lievittää joutumalla uudestaan juomisen kohteeksi. Uhrin joutuvatkin pahaan huumeriippuvuutta muistuttavaan tilaan, jossa heille syntyy vahva tarve heille itselleen hyvin tuhoisaan toimintaan, siihen, että heistä juodaan. Nosferatut voivat hallita voimakkaitakin ihmisiä tekemällä heistä tällä tavoin orjiaan.

Nosferatun hypnoosi on luultavasti sen huonoimmin ymmärretty ominaisuus, ja epäilemättä yksi vaarallisimmista. Hienovaraisesti vaikuttamalla lähellään olevien ihmisten tunteisiin se voi ajaa vihollisensa paniikkiin, kasvattaa eripuraa täydeksi vihaksi tai viattoman kiinnostuksen lähes sokeaksi luottamukseksi. Vaikutus vähenee nosferatun poistuessa lähistöltä, mutta joitakin jälkikaikuja siitä saattaa jäädä kytemään uhrin mieleen.

AISTIT

Nosferatujen silmät ovat sopeutuneet pimeään, ja kirkas valo kiusaa niitä. Hyvin valaistuissa olosuhteissa toimiessaan nosferatu pyrkii tyypillisesti käyttämään

aurinkolaseja; vastaavasti se näkee pimeässä hieman ihmistä paremmin. Sen silmien perusrakenne ei kuitenkaan ole muuttunut mihinkään; kuten ihmiselläkin, se näkee näkyvän valon spektrin, ja huomaa parhaiten liikkeen.

Joidenkin nosferatujen aistit ovat yli-inhimillisen tarkat, erityisesti kuulo- ja hajuaisti. Kuitenkin valtaosalla nämä aistit eivät ole mitenkään erityisen kehittyneitä. Ei ole tiedossa, mikä nämä suuret erot aiheuttaa.

Nosferatujen väitetään kykenevän hypnoottisten kykyjensä avulla joissain tapauksissa aistimaan lähellä olevia mieliä. Tätä ei kuitenkaan ole pystytty kiistatta osoittamaan, ja useimmissa väitetyissä tämän aistin ilmenemistapauksissa on kyse ollut ainoastaan hyvin tarkasta hajuaistista.

PSYKOLOGIA

Populaarikulttuuri kuvaa vampyyrit sivistyneinä, surumielisinä herrasmiehinä joita vaivaa kammottava kirous. Tämä kuva on hyvin kaukana todellisuudesta. Muodonmuutos vaikuttaa myös nosferatun mieleen, eikä millään tavoin sivistävästi. Verenjanosta tulee sen kaikkein voimakkain tunne, monessa tapauksessa lähes ainoa. Kyky inhimilliseen empatiaan vähenee, raivokkuus, aggressiivisuus ja harkitsemattomuus muuttuvat hallitseviksi piirteiksi. Valtaosa nosferatuista muuttuu mieleltään lähes eläimellisiksi verenhimon kasvaessa ja harkintakyvyn vähentyessä. Vaikka monet nosferatut voivat hetkittäin teeskennellä näennäisen inhimillisiä käytösmalleja, löytyy tämän pintasilauksen alta peto, ovela mutta raivopäinen eläin joka näkee ihmiset pelkästään ruokanaan.

Vaikka saastunut ei varsinaisesti järkeään muodonmuutoksessa menetäkään, ajaa verenjano hänet vähintään mielipuolisuuden rajoille ja useimmiten ylikin. Jotkut nosferatut onnistuvat valjastamaan älynsä uuden olomuotonsa vaatimuksiin, ja heistä tulee ovelia sekä suunnittelukykyisiä petoja, laumojensa johtajia. Toisista tulee pelkästään murisevia mielipuolia. Tyypillisesti nosferatun energiakentän voimakkuuden katsotaan olevan suoraan verrannollinen hänen mielenvikaisuuteensa: mitä raivokkaampi nosferatu, sitä enemmän voimaa hänellä on.

Veren juomiseen nosferatuilla liittyy usein monimutkaisia, miltei rituaalinomaisia käytösmalleja. Ylivoimaisesti useimmat nosferatut tahtovat uhriensa olevan joko kauhuissaan tai palavan intohimoisia, oletettavasti koska näiden vereen on tuolloin erittynyt hormoneja jotka tekevät siitä nosferatuille sekä maukkaampaa että ravitsevampaa. Niinpä nosferatu pyrkiikin lähes aina nostamaan uhrinsa kiihtymyksen tilaa ennen varsinaista juomista. Joillakin nosferatuilla tämä ilmenee metsästyksenä ja uhrien kanssa leikkimisenä, toiset taas tahtovat harjoittaa seksuaalista kanssakäymistä uhriensa kanssa joko juuri ennen juomista tai sen aikana. Monesti nämä kaksi yhdistyvät uhrin hyvin julmana raiskauksena. Juominen on nosferatuille itselleen seksuaalista nautintoa lähimpänä oleva kokemus.

Nosferatu saavuttaa vaarallisen voimatason noin viikon kuluttua saastumisesta. Sen voimataso vakiintuu noin vuodessa, ja kasvaa tämän jälkeen hitaasti jos lainkaan. Iän myötä nosferatut tasoittuvat hieman, lähinnä koska hullummat kuolevat nopeasti pois ja jäljelle jäävät vain ovelat ja vaaralliset yksilöt. Nosferatujen voiman on havaittu kasvavan hieman iän myötä, mutta pääasiassa vanhempi nosferatu on ovelampi, kokeneempi ja

voimiaan paremmin hallitseva. Tyypillisesti juuri vanhemmat nosferatut ovat hyvin taitavia hypnoottisten voimiensa käytössä.

YHTEISÖ

Tavallisesti Kirottut eivät kykene muodostamaan kovin monimutkaisia yhteiskuntia. Niiden epävakaa luonne tekee niistä huonoa seuraa jopa muille itsensä kaltaisille, ja niiden narkomaanien kaltaiset uhrit kykenevät harvoin varsinaista yhteisöä ylläpitämään.

Silti nämä olennot pyrkivät pysymään yhdessä turvallisuuden vuoksi. Tavallisimmin ne muodostavat pieniä ryhmiä, joita johtaa vanhin ja kokenein. Toisinaan ne pyrkivät kerääntymään suurempiin ja järjestäytyneempiin joukkoihin, mutta tällaisia on vaikeampi pitää salassa ja niiden vaatima ravinnon tarve alkaa näkyä herkästi katoamis- ja kuolemantapaustilastoissa.

Luontevin elinympäristö Kiroituille on suurkaupunki. Niiden nimettömyydessä nosferatujen on helppo saalistaa hylkiöitä, irtolaisia, prostituoituja, kotoa karanneita lapsia tai ainoastaan yksinään eläviä ihmisiä joita edes heidän naapurinsa eivät tunne. Ne tarjoavat nosferatuille lukemattomia piilopaikkoja päivänvalolta ja viranomaisten huomiolta, eikä niissä kukaan kiinnitä huomiota vieraisiin kasvoihin. Pieni ryhmä nosferatuja saattaa kyetä lähes täysin katoamaan miljoonakaupunkiin pitkäksikin aikaa, olettaen että sen johtaja on vahva ja ovela, ja kykenee pitämään väkensä poissa vaikeuksista.

Kirottujen yhteisöihin kuuluu usein hypnoosilla ja verenjuonnin aiheuttamalla riippuvuudella kontrolloitavia orjia. Jotkut näistä tietävät isäntiensä todellisen luonteen eivätkä välitä siitä - narkomaanien tavoin he eivät piittaa omasta tilastaan eivätkä osaa ajatella muuta kuin seuraavaa annostaan. Kirottut käyttävät tällaisia orjia suorittamaan töitä, jotka ovat niille itselle mahdottomia, kuten kaikki mikä vaatii päiväsaikaan ulkona olemista.

Monesti nosferatut elävät suurissa kaupungeissa yhteiskunnan ulkopuolella, mutta aina toisinaan saastunut pyrkii kehittämään itselleen peitehenkilöllisyyden ja kulkemaan ihmisten joukossa. Tunnetaan tapauksia, joissa pitkän aikaa samassa paikassa asunut nosferatuyhteisö on onnistunut taivuttelemaan vaikutusvaltansa alle joitakin kaupungin vaikutusvaltaisiakin tahoja ja onnistunut luomaan itselleen hyvin lokoiset oltavat yhteiskunnan sisällä. Kaikissa tilanteissa saastuneiden on kuitenkin hankittava itselleen ravintoa tavoilla, joita yhteiskunta ei voi hyväksyä, ja tämän vuoksi ne joutuvat elämään alituisessa paljastumisen pelossa. Monesti yrittäessään käyttää vaikutusvaltaa viranhaltijoihin ne ovat joutuneet tekemään näistä orjiaan, ja tämän mukanaan tuoma anemia sekä narkomaanille tunnusomainen käytös on herättänyt viranomaisten huomion. Kun vielä lisätään orjien alttius taudeille, itsemurhalle ja satunnaiselle kuolemalle nosferatuisäntänsä käsissä, voidaan todeta, että yhteiskunnan sisällä eläminen on hyvin vaikeaa ja altista paljastumiselle.

ALKUPERÄ

Kirottujen alkuperä on kirjallisuudessa jäljitetty Itä-Eurooppaan, ja tämän arvioidaan pitävän paikkansa. Kirottuja tiedetään olevan kaikilla mantereilla ja epäillään, että erityisesti slummiutuneissa suurkaupungeissa ne ovat valtaisa vitsaus josta ei vaan tiedetä yleisesti mitään.

Nosferatuilla ei ole itsellään yhteistä historiaa tai tarinaa menneisyydestään. Jotkut kertovat saastuttamilleen tarinaa paholaisen kanssa kauan sitten tehdystä sopimuksesta joka lupaa nosferatuille ikuisen elämän palkkioksi viattomista sieluista, joita nosferatut tuhoavat ja turmelevat, mutta tämä on ilmeisesti Itä-Euroopasta lähtöisin oleva tapa, jota ei kaikkialla enää noudateta.

Britanniassa nosferatuja uskotaan olleen 1200-luvulta lähtien, mutta vuosisatoihin näillä ei ole ollut vahvaa jalansijaa täällä johtuen saarten puolustajien valppaudesta. Koko maan nosferatupopulaation arvellaan tuhoutuneen Oliver Cromwellin valtakautena 1600-luvun puolivälissä, ja vaikka nosferatuja onkin sittemmin tullut lisää, eivät ne ole koskaan saaneet vahvistettua asemaansa kunnolla.

YLEISIÄ HARHALUULOJA

Populaarikulttuuri on luonut vampyyreistä useita myyttejä, joista harvoilla on tekemistä todellisuuden kanssa. Joitain vaarallisimpia tai yleisimpiä puretaan tässä.

Useimmat myyttisemmistä vampyyreihin liitetystä väitteistä ovat perättömiä. Nosferatujen ei tarvitse pyytää lupaa astuakseen jonkun taloon. Ne eivät pelkää ristejä (yleensä ainakaan), eivät kammoksu valkosipulia, voivat ylittää juoksevaa vettä, eivätkä vietä aikaansa ruumisarkuissa. Ne näkyvät peileissä ja kameroissa - tai niiden energiavaippa näkyy.

Nosferatujen tuhoamiseen ei tarvita välttämättä tulta tai puuvaarnaa. Auringonvalo tehoaa hyvin, mutta nosferatun voi tuhota myös konventionaalisilla menetelmillä, vaikka se onkin vaikeaa.

Nosferatut eivät voi muuttua lepakoiksi tai savupilviksi. Ne eivät osaa lentää, tosin ne voivat hypätä hyvin pitkiä matkoja.

Nosferatut eivät elä ikuisesti. Niiden sisällä on yhä ihmisen kehon jäännös, joka on altis kulumiselle. Kuitenkin nosferatut voivat elää hyvin pitkään mikäli niitä ei tuhota - niiden surkastunut ruumis on toimivilta osiltaan hyvin kestävä. Nosferatut eivät vanhene ulkoisesti, ja satavuotias nosferatu saattaa näyttää hyvin nuorelta. Nosferatujen elämänkaaren tarkkaa ulottuvuutta ei ole koskaan mitattu; yli satavuotiaita on tavattu vain pari, eikä yli 150-vuotiaita yhtään. On syytä korostaa, että äärimmäisen harvat nosferatut elävät pitkään – niiden elämäntyyli johtaa yleensä tuhoon muutamassa vuodessa saastumisesta.

RITARIKUNTA

HISTORIA

Vaahteran ritarikunnan alkuperästä ei jaeta paljon tietoa. Järjestö on nykyisessä muodossaan ollut Britanniassa olemassa 1700-luvun alusta lähtien, ja nauttii Parlamentin ylähuoneen suojelusta. Ritarikunnan jäsenet olivat pitkän aikaa aatelisia, mutta nykyään järjestön sotilaaksi päästäkseen ei tarvita aatelista syntyperää tai muodollista ritariksilyömistä.

Nosferatujen levitessä uudisasukkaiden mukana kaikkialle maailmaan myös ritarikunta laajensi toimintaansa Uudelle mantereelle, ja nykyään Yhdysvalloissa, Kanadassa sekä joissakin Etelä-Amerikan valtioissa toimii itsenäisiä ritarikunnan osastoja.

HALLINTO

Ritarikunnan päätukikohdan sijaintia ei paljasteta. Järjestöä johtaa ritarikunnan suurmestari, jonka alaisuudessa aluepäälliköt toimivat. Luutnanttien johtamia paikallisia yksiköitä sijaitsee kaikissa Yhdistyneen kuningaskunnan merkittävimmissä kaupungeissa.

Ritarikunnan sotilaat kuuluvat järjestöön koko sydämeltään mutta se ei silti ole heidän päivätyönsä. Onneksemme Kirottuja ei ole niin paljon, että niiden tuhoaminen olisi vielä täysipäiväinen työ suurelle joukolle ihmisiä.

RITARIKUNNAN ORGANISAATIO

Vaahteran ritarikunnan perustan muodostavat sotilaat. Sotilailla ei ole keskinäistä hierarkiaa, joskin jotkut yksiköt ovat ottaneet tavaksi nimittää pysyvämpiä ryhmänjohtajia ja antaa näille kersantin arvon. Ritarikunnalla itsellään ei ole asiaan kantaa.

Luutnantit ovat joukkueenjohtajia, heidän komennossaan on tavallisesti 10-20 sotilasta. Pienemmissä ritarikunnan tukikohdissa luutnantti toimii komentoasemassa. Luutnanttien tehtävä on johtaa ja suunnitella tutkimuksia sekä operaatioita.

Komentajaritarit ovat suurempien tukikohtien aluepäälliköitä. Heidän komennossaan on 3-8 luutnanttia. Heidän työnsä on harvoin kentällä ja yleisemmin työpöydän takana. Komentajaritarien yläpuolella ovat inkvisiittorit, joiden tehtävät ja lukumäärä on luokiteltu salaiseksi.

MENETTELYTAPOJA

Tavallisesti Ritarikunta keskittyy seuraamaan tapahtumia ja uutisia kaikkialla maassa, etsien merkkejä Kirottujen toiminnasta. Tämän seulonnan hoitavat järjestön ylemmät tahot. Järjestöllä on läheisiä yhteyksiä niin kansalliseen rikostiedustelupalveluun (NCIS:iin) kuin moniin paikallistason lainvalvontayksiköihinkin, ja näiden avulla tieto nosferatutoiminnasta saavuttaa Ritarikunnan nopeasti ja tehokkaasti.

Kun jossakin epäillään toimivan nosferatuja, paikan päälle lähetetään ritarikunnan edustaja tai pari suorittamaan nopea esitutkimus. Tämän esitutkimuksen aikana tutkitaan paikallista todistusaineistoa, puhellaan viranomaisten ja mahdollisten silminnäkijöiden kanssa, ja määritetään, onko kyseessä Kirottujen uhka. Tämä ensimmäinen joukko ei missään tapauksessa pyri pääsemään Kirottujen jäljille tai ottamaan niiden kanssa yhteen.

Mikäli Kirottujen toimintaa pidetään todennäköisenä, paikalle lähtee pieni joukko Ritarikunnan sotilaita, jotka kartoittavat seutua, arvioivat saastumisen laajuutta ja vaarallisuutta, ja ovat valmiit tarvittaessa taisteluunkin nosferatujen kanssa. Jos uhka on liian suuri heidän kapasiteetilleen, he pyytävät apuun lisää yksiköitä. Nyrkkisääntönä voidaan pitää, että vähintään neljä ritaria tarvitaan operaatioissa yhtä nosferatua vastaan.

Kaikille operaation osille lukuunottamatta viattominta ja hienovaraisinta tiedonkeruuta hankitaan aina paikallisten viranomaisten yhteisymmärrys. Tämän hankkimiseen on useita eri keinoja, mutta on tärkeää muistaa, että mihinkään toimenpiteisiin ei tule ryhtyä ennenkuin on varmaa, että niiden jälkiseuraamukset ovat kontrolloitavissa. Useimmiten paikallisten viranomaisten suostuttelusta huolehtii NCIS:in yhteyshenkilö.

Siviilien kanssa toimittaessa tulee noudattaa hienovaraisuutta. Operaation salaisten aspektien on pysyttävä salaisina, mutta tämä ei tarkoita, etteikö Ritarikunta saisi varoittaa viattomia heitä vaanivasta vaarasta. Tavallisesti sivullisia varoitetaan karismaattisesta seksuaalimurhaajasta, joka yleensä saa heidät noudattamaan varovaisuutta nimenomaan Kirottujen saalistusmenetelmiä kohtaan.

TAKTIIKKAA

Sota Kirottuja vastaan ei ole siistiä tai yksinkertaista toimintaa. Ritarikunta joutuu ottamaan yhteen ylikuonnollisen vahvan, kestävä ja nopean vihollisen kanssa ympäristössä, jossa ei yleensä ole mahdollisuutta käyttää räjähteitä tai äärimmäisen raskaita aseita. Monesti kuitenkin ainoastaan raskas aseistus tuntuu tehoavan vihollisemme.

Nosferatuja jahdataan päivisin. Ainoastaan hyvin kiireiset tai kriittiset operaatiot tehdään auringonlaskun jälkeen. Päiväsaikaan ritarikunnan sotilailla on aina käsillä turvapaikka jonne he voivat paeta suojaan vihollistaan, ja vastaavasti heidän vihollisensa joutuu käymään taistelunsa kuilun partaalla. Päivällä nosferatut ovat myös väsyneitä, peloissaan ja heikompia kuin öisin.

Kun nosferatun kanssa otetaan yhteen, on aina syytä pyrkiä tuhoamaan se. Haavoittamisesta ei ole juuri koskaan taktista hyötyä, koska nosferatu paranee vammoistaan hyvin nopeasti, ainakin saadessaan verta. Haavoittamista tulee välttää senkin vuoksi, että haavoittunut nosferatu lähtee lähes välittömästi etsimään itselleen ravintoa, ja tämä johtaa lähes poikkeuksetta jonkun kuolemaan. Tavallisesti on paljon järkevämpää odottaa varmaa hetkeä iskeä kuin pyrkiä käyttämään epätoivoisia tilanteita hyväkseen.

Yhteenotoissa nosferatulla on puolellaan voima, nopeus ja vaurionsieto, mutta sen toiminta-aika on rajoitettu. Kiihtyneesti taisteleva nosferatu väsy nopeasti, ja jaksaa harvoin ylläpitää mitteloä minuuttia kauempaa. Tämän jälkeen se väsy, ja on paljon helpompi kohde - ja luultavasti tahtoo paeta jonnekin toipumaan, luultavasti myös hankkimaan ravintoa. Ihanteellisissa olosuhteissa nosferatu voidaan pitää taistelussa kauemmin kuin se jaksaa, ja surmata se kun se on heikentynyt riittävästi. Monesti kuitenkin nosferatu kykenee lopettamaan taistelut heti alkuunsa, mikäli sen kimppuun kävijällä ei ole huomattavaa taktista etua.

Mikäli vihollisen sijainti tiedetään varmasti, pidetään toivottavimpana tuhoamisen menetelmänä auringonvalo. Tätä käyttämällä yksikään ritari ei joudu menemään liian lähelle nosferatuja, eivätkä sivulliset liioin joudu vaaraan. Jos Kirottujen piilopaikka saadaan revittyä auki niin, että päivä pääsee tunkeutumaan sen sisään, on vihollinen käytännössä kykenemätön tekemään yhtään mitään itsensä pelastamiseksi. Joissain harvinaisissa tapauksissa nosferatut ovat uskaltaneet hetkeksi tappavaan auringonvaloon hyvin paksun ja valolta suojaavan vaatetuksen turvin, mutta nämäkään

keinot eivät suojaa sitä täydellisesti. Tavallisesti aurinko hävittää alle minuutissa minkä tahansa nosferatun.

Ainoastaan harvoin vihollisemme suostuu majoilemaan paikassa, jonka voi helposti repiä auki. Yleisemmin he piileskelevät tavallisten ihmisten selän takana, tietäen että näiden läsnäolo rampauttaa meidän kykymme käyttää raskaita ja epätarkkoja keinoja. Monesti nosferatujen piilokolat joudutaan yhä puhdistamaan henkilökohtaisella tunkeutumisella: ritarikunnan sotilaat murtavat tiensä sisään Kirottujen pesään, ja tuhoavat henkilökohtaisesti kaikki löytämänsä saastuneet. Tämä menettely tulee ennemmin tai myöhemmin tutuksi jokaiselle ritarille, ja se on edelleen vaarallisimpia töitä joihin sodassa joutuu. Nurkkaan ajettu nosferatu taistelee vimmaisesti pesäänsä tunkeutuvaa vihollista vastaan, ja jos se on ehtinyt asua samassa paikassa kauemmin, se on luultavasti virittänyt sinne useita karmivia ansoja juuri tällaisen tilanteen varalta.

Kirottujen pesät eivät koskaan ole umpikujia, vaan niistä löytyy aina pakotie. Tämän vuoksi tunkeutumisesta ei koskaan pidä tehdä vain yhdestä suunnasta, vaan mikäli suinkin mahdollista, pakotie on löydettävä ja katkaistava ennen tunkeutumisyritystä. Muussa tapauksessa tunkeutuminen saattaa päättyä laukeaviin ansoihin ja vahingoittumisiin ilman että nosferatusta näkyy vilahdustakaan.

Pesään tunkeutumiselle on kehitetty vaihtoehtoja, joista jotkut toimivat ja jotkut eivät. Jos nosferatun linnake tiedetään ja sen ulosmenoteitä kyetään valvomaan, voidaan pyrkiä sijoittamaan sala-ampujia taktisiin paikkoihin juuri sen ulkopuolelle. Auringonlaskun jälkeen pesästään lähtevä nosferatu on kaikkein itsevarmimmillaan, ja taitava sala-ampuja saattaa kyetä pudottamaan sen. Tässä toiminnassa on kuitenkin noudatettava huomattavaa varovaisuutta: yksi luoti ei juuri koskaan riitä, ja nosferatu saattaa selvitä kahdestakin. Hyvin nopeana nosferatu saattaa kyetä pakenemaan vahingoituttuaan, ja ehkä jopa kääntämään tilanteen toisin päin ja hyökkäämään sala-ampujan kimppuun.

Mikäli nosferatun saalistusalueet ovat tiedossa, on yleensä parempi idea tarkkailla niitä ja jäljittää niillä nähty vihollinen kotiinsa kuin yrittää hyökätä sen kimppuun yöllä. Öisin tehtäviä hyökkäyksiä kannattaa harkita vain, jos operaatiolla on jostain syystä tulenpalava kiire, tai jos nosferatun arvioidaan olevan niin hyvä katoamaan, ettei jäljitys sen tukikohtaan olisi mahdollista. Valitettavasti jälkimmäinen tilanne ei ole poikkeuksellisen harvinainen, ja tämä pakottaa joskus ritarikunnan toimimaan yöllä.

Lisäuhan muodostavat Kirottujen uhrin, joiden kanssa on sotilaiden oltava varuillaan aivan toisesta syystä. Jos nosferatu tietää olevansa metsästetty, se saattaa hyvinkin aseistaa orjansa ja lähettää ne tekemään puolestaan likaisia töitä. Toisinaan sotilaat ovat joutuneet väijytykseen jonka ovat järjestäneet Kirottujen uhrin isäntänsä ohjeiden mukaan. Vaikka tällaiset tilanteet eivät olekaan aivan yhtä vaarallisia kuin yhteenotot täysivoimaisten nosferatujen kanssa, on aseistettu ihminen aina todellinen uhka. Yleensä tällaiset hyökkäykset tapahtuvat päivänvalossa, koska nosferatut odottavat tuolloin nappaavansa metsästäjänsä varomattomimmillaan.

Kirottujen orjat muodostavat ritarikunnalle ongelman, jota ei ole kyetty tyydyttävästi ratkaisemaan. Vain harvoin nosferatujen vaikutukselle altistettu ihminen kykenee enää milloinkaan pääsemään irti riippuvuudestaan, ja useimmiten kuolema olisi näille lempeämpi kohtalo kuin eloon jättäminen. Kuitenkin ihmisten tappaminen - paitsi itsepuolustukseksi - ei missään nimessä ole toivottava menettelytapa. Kirottujen orjia

kohdattaessa ritareita kehoitetaan noudattamaan tapauskohtaista harkintaa menettelytavoista päätettäessä. Aina on syytä muistaa, että orjat ovat myös vaarallisia - he ovat fanaattisen uskollisia isännälleen, ja yleensä valmiita vaikka tappamaan tämän käskystä.

VARUSTEITA

Lähes aina nosferatuja jahdattaessa käytetään panssariliivejä pelkästään sen mahdollisuuden varalta, että vihollinen on aseistettu. Henkilökohtainen aseistus vaihtelee melkoisesti sotilaan mieltymysten ja tilanteen mukaan.

Ihanteellisimmin nosferatun saa pysäytettyä kiväärikaliperin tuliaseilla, mutta kaupunkioiloissa näiden käyttäminen on monesti mahdotonta. Jokseenkin ainoat kiväärit joita kaupungeissa voi järkevästi käyttää ovat sala-ampujille tarkoitettut kiikariviväärit. Yleisen sala-ampujakäytännön vastaisesti nosferatuja vastaan ei kannata käyttää vakaampia pulttilukkoisia kiväärejä, koska sala-ampuja joutuu lähes aina ampumaan toisen ja kolmannen laukauksen välittömästi ensimmäisen jälkeen. Puoliautomaattiset versiot armeijan rynnäkkökivääreistä ovat tehonneet hyvin.

Mikäli nosferatun kimppuun käydään sisätiloissa, ei rynnäkkökivääri ole järkevä ratkaisu aseiden suuren koon ja läpäisyvoiman vuoksi. Niissäkin tapauksissa, joissa sisätilan seinien läpäisy ei ole ongelma, kimmokkeet ovat. Jotkut sotilaskoulutuksen saaneet ritarikunnan sotilaat ovat ottaneet tavaksi käyttää taittoperäistä rynnäkkökivääriä, joka on kieltämättä hyvin tehokas ase nosferatuja vastaan mutta vaikea ja vaarallinen käyttää oikein. Tavallisesti ritarikunta ei suosittele rynnäkkökiväärejä kaupunkioiloissa.

Erilaiset haulikot suurriistahauleilla ladattuna ovat yleisimmät ritarikunnan tunkeutujien käyttämät aseet. Puoliautomaattisina ne ovat hallittuja käyttää, kimmokkeet tai läpäisy eivät ole suuri ongelma, ja lähietäisyydelle optimoitu tarkkuus on ihanteellinen ahtaissa oloissa tapahtuvaan pesän puhdistamiseen. Niiden pysäytysteho on yleensä riittävä ainakin hidastamaan nosferatua jo kertaosumasta. Haulikot ovat myös melko halpoja ja niiden hallussapido on laillisesti vähemmän monimutkaista kuin automaattiaseiden.

Jotkut ritarikunnan sotilaat suosivat pesän puhdistukseen konepistooleja, mutta nämä ovat parissa suhteessa ongelmallisia. Täysautomaattinen sarjatuliase tuo mukanaan paitsi laillisia ongelmia myös hallittavuuteen ja kimmokkeisiin liittyviä komplikaatioita. Pistoolikaliperisina niiden pysäytysteho ei myöskään ole riittävä muutoin kuin täydellä sarjatulella.

Pistoolit ovat toisena aseena lähes jokaisella sotilaalla. Kuitenkin pistoolikaliperin luodit ovat harvoin riittäviä muuhun kuin ärsyttämään nosferatuja, ellei se ole jo heikentynyt muista syistä. Mikäli pistoolia joutuu käyttämään, ei sillä ole juuri mitään tehoa muulta kuin lähietäisyydeltä, ja tämä taas altistaa sotilaan nosferatun hyökkäykselle.